

OZVENA Z BOBROVCA

Číslo 4

júl, august 2003

Ročník: VII

Z obsahu:

Kapitánovo námestie • Spomienka na rok 1944 • Osobnosti našej obce • Smutný príbeh
• O mesiacoch • Kultúrna rubrika • Spomienky na študentské časy • A opäť hodnotíme • Jedna z triednických hodín
• Ekorubrika • Zo zasadnutí OZ

Kapitánovo námestie

*Čo bolo včera
je ako zrkadlový obraz
dneška
Čo je dnes
je ako zrkadlový obraz
zajtrajška
Čím sme dnes
je ako zrkadlový obraz
minulosti
Čím budeme zajtra
je ako zrkadlový obraz
prítomnosti
Všetky cesty vedú
na námestia
aj v Bobrovc
Bobrovec ako si len vyrástol
v mojej myslí
v nestarnúcich spomienkach
Tvoje námestie nepoznávam
svoje spomienky
nezrátam
Vyrástol OBEČNÝ ÚRAD
kaplnka
aj Jozefkov pomník
Pevná asfaltka
a upravené priečelia spievajú vedno
s Pažitného studňou
V myslí mám tóny klavíra
maminho bratranca
Eda Kapitána
Za pohár mlieka
zabudol na seba
a vylúdlil tóny
To husle a klavír
z Kapitánovho námestia
dnes povstali zo spomienok*

BOBROVEC
*aj jeho celý chotár
aj všetkých spoluobčanov v ňom
zdraví JOŽO VČELA*

SPOMIENKA NA ROK 1944

Dostala sa mi do rúk kniha Ladislava Beňa: „Salvy pod končiarom“. Na strane 208 má kapitola nadpis: Smrť panovala nad všetkým. Začína sa slovami: Do Bobrovca nečakane prichádza akási čudná vojenská misia ... a ďalej ... Veliteľstvo sa usalašuje u krčmára Kapitána. U Fáberov je krik. Nemci vyhánajú vlasovcov, lebo sa tu chcú ubytovať oni ... Po dedine sa rozchýri správa, že Nemci idú brať chlapov na okopové práce, do továrne a inde. Rusom nechcú nechať ani jedného zdravého chlapa. Chlapi z Bobrovca vedia, čo ich čaká a hromadne utekajú do hôr. Aj mládenci Komorášovci, Jožo Gregor a Jožo Fáber, nabalení, náhlia sa do Západných Tatier.

V skalách pod Babkami si vyhľadnu vhodnú skrýš pod veľkým balvanom. Druhá partia Bobrovčanov má neďaleko v Sokole tiež bunker. Udržiajú medzi sebou spojenie. Zo Slavošovej partie sa chlapi rozhodli presťahovať. Hladom oslabení ťahajú sa chodníkom na Bobroveckú chatu. Ešte skôr ako došli pod strechu, zbadá ich nemecká hliadka a chystá na nich pascu. Len dvom sa podarí utiecť, Jozefovi Rusinovi a Jozefovi Garbovi. Zajatých Bobrovčanov Nemci odviekli do Ružomberka a odovzdali gestapu ...

Spomienka na túto udalosť je dnes, keď si pripomíname 59. výročia SNP, aktuálna a hodná zamyslenia.

A. O.

ZRNKO MÚDROSTI

*Sloboda znamená zodpovednosť,
preto sa jej väčšina ľudí bojí.*

G. B. Shaw

OSOBNOSTI NAŠEJ OBCE

EMANUEL KOMORÁŠ

Jeden z mnohých občanov našej obce a predseda je hodno o ňom napísať. Teraz sa užíva termín „zviditeľniť našu obec“ aj za jej chotárom.

Narodil sa v Bobrovci 12. 3. 1925 manželom Františkovi Komorášovi a Barbore, rodenej Fašiangovej. Vyrastal medzi štyrmi súrodencami. Otec bol debnár a pri dome mal dielňu. Snažil sa dať svojim deťom vzdelanie.

Emo, tak ho volali, zmaturoval na Priemyselnej škole stavebnej v L. Mikuláši. Roku 1945 narukoval na základnú vojenskú službu do Dolného Kubína, odtiaľ bol odvelený na východnú hranicu, kde sa vyčisťovalo územie od Benderovcov. Po návrate pracoval s otcom v jeho dielni. Pomáhali mu aj mladší bratia Róbert a Marcel. Spolu s ním chodili medzi mládež a všetci traja uplatňovali svoj talent. Róbert bol muzikant a Emo s Marcelom herci – ochotníci. Divadlo ho tak zaujalo, že sa prihlásil na konkurz do Bratislavy. Vyberali hercov pre Dedinské divadlo v Trnave. Po konkurze čakal dva mesiace na odpoveď. Prišla s pozvaním hneď nastú-

piť. Hrával s Ivanom Mistrikom, Eduardom Bindasom, Vierou Strniskovou, Adamom Matejkom a ďalšími. Dedinské divadlo bolo zájazdové, chodili hrať po celom Slovensku, zavítali aj do Bobrovca.

Po skončení sezóny v r. 1952 sa do divadla už nevrátil. Táli však ostal verný a zaradil sa medzi bobroveckých ochotníkov. Ako skúsený herec robil režiséra, maskera a keď bolo treba aj hral. Šepkárkou bola vtedy Božena Míková. Na javisku sa našli na celý život. V lete v r. 1954 sa oženil a po Vianociach r. 1955 sa im narodil prvý syn, po otcovi Emo. O sedem rokov privítali opäť syna Janka.

Pán Komoráš však neostal len pri ochotníčení, jeho druhou láskou bolo poľovníctvo. Členom Slovenského poľovnickeho zväzu je od r. 1954. Dlhé roky robil hospodára. Jeho manželka bola aktívna záhradkárka a on si ešte k svojim záľubám pripojil včelárstvo.

V roku 1968 zmenil zamestnanie – Inžinierske stavby Košice, nie však na dlho. Roku 1971 bol zvolený za predsedu Miestneho národného výboru v Bobrovci. 14 rokov robil túto prácu pre obec. V tom čase sa dobudoval špor-

tový areál ŠK s reštauračnou a ubytovacou časťou. V akcii „Z“ sa stavala pri škole veľká telocvičňa a začalo sa s výstavbou domu smútku. V obci vtedy pracovalo 7 záujmovo-umeleckých súborov a r. 1981 boli veľké oslavy 750. výročia prvej písomnej zmienky o obci.

R. 1985 odchádza p. Emanuel Komoráš na dôchodok. Je to čas, keď sa celkom oddal poľovníctvu. Bol zvolený za predsedu Poľovnickeho združenia Ráztoka. Jeho aktívny život ako veľká brzda spomalili zdravotné problémy. Veľkou operou sú mu jeho synovia. S nimi naďalej chodí na poľovnícku chatu a do prírody, ktorú si v mladosti zamiloval.

Zapísala Anna Olšovská

SMUTNÝ PRÍBEH

Na koberčeku pred domom ležal pes. Pekný čierny kopov. Veľmi sa nehýbal. Až keď sme prišli celkom blízko videli sme, že 10-ročný pes Hero má asi 40 stehov po celej zadnej nohe.

V nedeľu 8. júna bol so svojim pánom na poľovnickej obchádzke. Inteligentný pes s obojkou, na ktorom visela známka, predbehol svoj doprovod asi o 100 m a zabehol ku salašu. Za ním sa nieslo volanie a pískanie. Vtom zaznel výstrel a pes sa skučiac váľal v tráve. Prečo sa tak unáhlil zamestnanec salaša a vytiahol na Hera zbraň?

Je to smutný príbeh. Skončil sa v chirurgickej ambulancii v Poprade, kde bola roztrieštená stehenná kosť reparovaná a zaradil sa medzi trpké spomienky psa aj jeho pána.

VIETE, ŽE ...

... pred 225 rokmi (1778) bola dokončená stavba chrámu sv. Juraja, správcom farnosti bol dp. Jozef Molnár

... pred 115 rokmi (1888) bola v obci založená dychová hudba

O MESIACOCH

Júl

Nechtik

Volali ho aj „šafránová ruža“, lebo sa používal ako farbivo a korenie. Je vhodný na vonkajšie aj vnútorné použitie. Jeho kvety možno zbierať od júna do novembra, najlepšie ráno.

Nechtik ochraňuje pred vznikom bakteriálnych nákaz – zabraňuje zápalom, hnisaníu rán, na pomliaždeniny, popáleniny, omrzliny a kožné vyrážky. Vnútorne je účinný na žalúdočné vredy, žĺčník, zažívacie poruchy a priaznivo vplyva na psychiku ľudí.

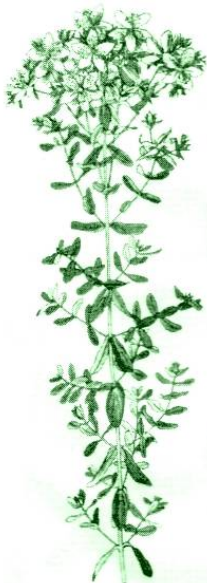
Čaj: Použitie proti uvedeným neudhom. Čajová lyžička rozdrve-

ných lístkov kvetu sa zaleje horúcou vodou a nechá sa vylúhovať.

Olej: Svieže lístky sa dajú do sklenenej nádoby, zalejú studeným olivovým alebo slnečnicovým olejom (môže sa pridať rozmarín) a nechá 3 týždne v okne vylúhovať. Potom sa precedí. Používa sa na vtieranie.

Balzam: Dve priehrštie kvetov s kúskom stonky a lístkov sa pokrájajú a vhodia do 500 g rozpustenej bravčovej masť. Krátko sa povarí, zakryje a nechá 1 deň stáť. Znovu sa zohreje, cez gázu precedí a prepasíruje. Naplnia sa ním nádobky, uzatvoria a držia v chlade. Potierajú sa ním okrem uvedeného aj krčové žily.

August

Lubovník bodkovaný

Jedno z rôznych mien je aj „sila slnka“. Zbierame ho v čase kvitnutia – jún až júl. Zrezávajú sa celé stonky. Zviažu do zväzkov a na tienistom mieste sa dajú sušiť. Potom sa pokrája a uskladní.

Účinky – ukladňuje nervy, lieči rany, vyrovnáva depresie, lieči boľavé jazvy, ischias a proti slnečnému úpalu. Pri jeho užívaní sa treba vyhýbať slnečnému žiareniu.

Čaj: Lyžička sušeného lubovníka sa zaleje studenou vodou a dá krátko povariť. Odstaví sa, prikryje a nechá vylúhovať. Na ošetrenie rán sa užíva svieži lubovník.

Olej: Tak ako nechťikový olej. Po scedení sa nalieva do tmavých fľaš. Použitie – vata sa nasýti lubovníkovým olejom a priloží na ranu či popáleninu (tá prestane páliť).

BLAHOŽELÁME

*Vysoký vek tají múdrosť života.
Bielučky vlas skrýva dávne starosti.
Útrapy do tváre vpísal čas.
Len srdce je ešte mladé a dobré,
štedro rozdáva lásku
a nerado o priazeň žobre.
Takí sú naši starí otcovia a staré mamy.*

Dňa 5. mája 2003 sa dožila pani **Mária Garbová 90 rokov**. Našej jubilantke želáme hlavne veľa pevného zdravia a spokojnosti v kruhu rodiny. Veríme, že bude medzi nami ešte dlho šťastná a že čarovnú jeseň svojho života prežije v pohode a šťastí.

Do ďalších rokov života veľa zdravia a šťastia prajeme jubilantom:

Antónii Hikovej	k 99. výročiu narodenia
Janke Momkovej	k 96. výročiu narodenia
Alojzovi Kunovi	k 93. výročiu narodenia
Jozefovi Kusému	k 80. výročiu narodenia
Anne Kellovej	k 80. výročiu narodenia
Alžbete Mašurovej	k 75. výročiu narodenia
Emílii Dropovej	k 75. výročiu narodenia
Bibiáne Ivanovej	k 75. výročiu narodenia
Márii Garbovej	k 70. výročiu narodenia
Milanovi Piatkovi	k 70. výročiu narodenia
Regine Kovalčíkovej	k 70. výročiu narodenia

ZAPÍSANÉ

Narodili sa:

jún Laura Štrkolcová
Dominika Šínková
Adriana Klejková

Manželstvo uzavreli:

jún Tomáš Gregor a Andrea Osadská

Opustili nás:

jún Ján Klimo, 67-ročný
Ján Machaj, 42-ročný

PRANOSTIKY

Ak zaplače Margita, bude dažďov dosť.
Ak je pred Annou pekne, po Anne je mrzko.
Aký august spociatku, taký je až do konca.
Aký je v auguste posledný deň, taká má byť aj celá jeseň.

Zo zasadnutia OZ

Dňa 20. februára sa novozvolení poslanci stretli na prvom tohtoročnom zasadnutí. V úvode zložila sľub poslanca p. Jana Gazdová, ktorá po odstúpení p. Ing. Miroslava Triznu nastúpila ako prvá náhradníčka na uvoľnené miesto poslanca OZ. Poslanci ďalej pristúpili k voľbe zástupcu starostu. Starosta navrhol Ing. Roberta Volaja, ktorého poslanci verejným hlasovaním zvolili. P. Osadská, ekonómka predniesla správu o plnení rozpočtu obce a hlavný kontrolór Ing. Rudolf Ciglian navrhol poslancom schváliť ročnú uzávierku za rok 2002. Po viacerých pripomienkach k rozpočtu obce na rok 2003 poslanci tento schválili vo výške 6 629 tis. Sk. Július Rusina, predseda Chatárskeho spoločenstva oboznámil poslancov a občanov o finančnom hospodárení CHS za rok 2002, o pláne práce na rok 2003, doporučil poslancom schváliť rozpočet na rok 2003 a tiež zmenu stanov CHS. Ďalej poslanci schválili p. Jaroslava Pažitného a p. Jaroslava Lisého do Rady školy pri ZŠ Bobrovec, p. Jána Baroša do funkcie veliteľa DHZ, zmluvu o zriadení Spoločného obecného úradu územného rozhodovania a stavebného poriadku, Spoločného obecného úradu na úseku sociálnej pomoci – opatrovateľská služba so sídlom v L. Mikuláša a schválili členov komisií pri OZ.

Dňa 3. júna na svojom ďalšom stretnutí starosta obce po kontrole plnenia uznesenia z predchádzajúceho OZ predniesol žiadosť občanov, a to:

- p. Ladislava Vraňaka a manž. o poskytnutie pôžičky na zakúpenie rodinného domu vo výške 150 tis. Sk, ktorú poslanci schválili
- sl. Lenky Drugáčovej, Bobrovec 383 o odkúpenie časti pozemku pri svojom rodinnom dome, poslanci dali predbežný súhlas
- p. Emilie Horváthovej, Bobrovec č. 116 o odpustenie od platenia poplatku za zber TKO, poslanci žiadosť zamietli
- p. Mgr. Milana Mertoša o odkúpenie časti obecného pozemku poniže zavlažovacej nádrže, poslanci žiadosť zamietli
- p. Milana Vihu, Trstené o odkú-

penie časti obecného pozemku poniže zavlažovacej nádrže, poslanci žiadosť zamietli

- p. Lajosa Babu, Bobrovec 646 o odkúpenie časti obecného pozemku poniže zavlažovacej nádrže, poslanci žiadosť zamietli
- p. Ing. Miroslava Trizna o odkúpenie časti obecného pozemku poniže zavlažovacej nádrže, poslanci udelili predbežný súhlas
- p. Jozefa Tkáča, L. Mikuláš o umiestnenie pojazdného bufetu v lokalite „zavlažovacia nádrž“, poslanci žiadosť schválili
- Pionierskej organizácie Jevičko o umiestnenie stanového tábora, poslanci žiadosť schválili

Ďalej poslanci schválili prenájom hnuťelného majetku – reštauračného a

ubytovacieho zariadenia v areáli ŠK a zvýšenie ceny za nehnuteľnosť MKS z 1 500 tis. Sk na 2 300 tis. Sk.

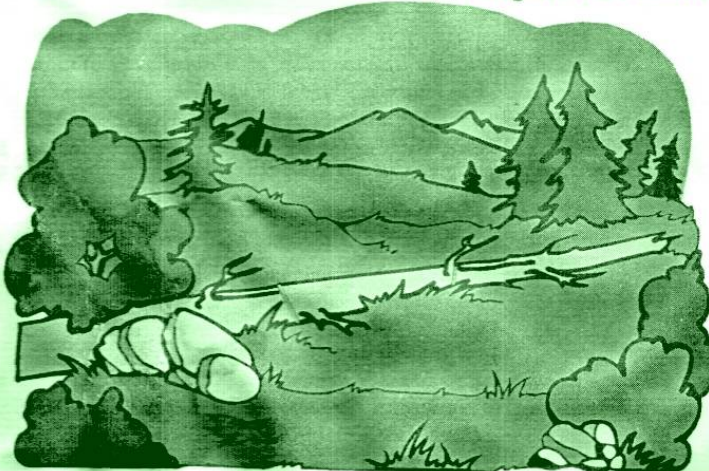
Dňa 19. júna hlavným bodom rokovania OZ bol prenájom budovy ŠK, ktorý bol poslancami schválený pre p. Ladislava Hlucháňa, L. Mikuláš. Tento prenájom súvisí so schválením bezplatného prevzatia hnuťelného majetku ŠK do prenájmu obce a tiež s prebratím všetkých dlhov ŠK na obec ku dňu 19. 6. 2003. Tento dlh nebol presne vyčíslený. Ďalej poslanci schválili predaj pozemku parc. č. 2390 o výmere 3268 m² za cenu 80 Sk/m² Ing. Miroslavovi Triznovi a manž. Eve za účelom vybudovania kempingu. Na tomto zasadnutí OZ zložil sľub poslanca Ing. Ladislav Sedlák, ktorý nastúpil za odstupujúcu poslankyňu Janu Gazdovú, ktorá žiadosť o uvoľnenie z funkcie odôvodnila pracovným zaťažením.

EKORUBRIKA

Prišli k nám letné prázdninové mesiace - najväčší „postrach“ prírody. Keď sa vyberiete do hory, určite niekde na zemi zbadáte veci, ktoré tam nepatria (papieriky, igelitové vrecká, prázdne plechovky, fľaše...). A vlastne už len cestou do lesa môže okolo vás prejsť auto plné ľudí, z ktorého zrazu niekto vyhodí prázdnu fľašu na cestu. Kolkokrát zanechávame za sebou takéto smetisko hlavne my domáci, čo sa pozastavujeme nad nerozumným konaním turistov...

Chceme, aby niekto vymyslel riešenie. Tak keď už so sebou vezmeme toľko sáčkov, že ich zahadzujeme len tak, mohli by sme ich radšej využiť ako smetný kôš a všetky odpadky doňho pozbierať. Okrem toho, keď sme mali miesto v plecniaku a doniesli to všetko do hory, nemôžeme sa vyhovoriť, že sme to nemali ako zobrať späť!

Zuzana Wagnerová a Zuzana Lisá

SPOMIENKY NA ŠTUDENTSKE ČASY

Za našich študentských čias, v rokoch pred frontou a nejaký čas aj po nej, nepremával do Mikuláša nijaký dopravný prostriedok. Každý, kto chcel chodiť do školy alebo do zamestnania, musel si cestu odšliapať pešo. Jediný stály povoz bol poštársky voz (doštenec) pána Mašuru, ktorý ochotne za jednu korunu odviezol občana do mesta. Ten však chodil o deviatej hodine ráno a to bolo pre školákov neskoro. (Akoby sa aj na jeden voz pomestili!)

Chodievalo sa alebo „na Vrchháj“ alebo v škaredom počasi na „Ondrašovú“. Tých pekných dní bolo vždy viac, preto sa viac chodilo cez Vrchháj. Najprv to bol pochod cez Trsticu – tú pre istotu strážil obecný „hajčí“ Janko Repa, aby sme nenarobili zbytočné chodníky cez osiate role. Potom sa išlo popri „Janičkovi“ (kaplnka sv. Jána Nepomuckého), po dvoch kymácajúcich sa lavičkách cez Jalovčianku a podho do kopca na Vrchháj. Z Vrchhája cez Gracový háj do Mútnika. Tam v nečase sme si v potôčiku poumývali topánky kúskom trávy alebo handričkou, ktorú sme si schovávali niekde pod skalou. (Topánky museli byť „poriadne“, najlepšie bagandže, kupované v obchode u Kráľa alebo na mieru ušité u pána Vyšinku.) A takto „vypucovaní“ sme prišli do školy, na chodbe povešali kabáty a bez prezúviek, o ktorých sa v našich časoch nikomu ani nesnívalo, išli sme do tried. Podlahy v triedach boli napustené olejom a v zime sa kúrilo uhlím. Tak akéže prezúvky! Taká bola realita.

Lenže popri realite, pri tej chodži na Vrchháj, bolo aj trochu romantiky. Na jar, keď Jalovčianka veselo žblnkala a vrbina v „Koledáku“ sa rozvíjala a omamne voňala, ne jeden študentík zatúžil sadnúť si radšej pod kriačik, ako do školskej lavice. Keď tú túžbu synáček nevedel prekonať pár dní za sebou a rodičia sa o jeho záľube dozvedeli, bolo po radosti.

A z týchto spomienok, veselých i smutných, zrodila sa zborová recitácia, ktorú sme nacvičili niekoľko mesiacov po prechode fronty. Autormi boli v blahej pamäti Alfonz Groma a Jožo Čajka. Pravdepodobne to bolo na sviatok Nanebovzatia Panny Márie, kedy sa zorganizovala v kultúrnom dome (v Orli) zv. Akadémia, na ktorej sa

najprv predniesla nejaká vzletná reč a zarecitovali sa básne na oslavu nášho Oslobodenia. Potom Marča MACHA-JOVIE (od Kantorov) a Olinka Škorupová (z Bardejova) predviedli hudobné čísla na husliach, zahráli sa dve jednoaktovky a nakoniec zlatým klincom bola naša zborová recitácia. Táto recitácia bola poprepletená sólovými veršami a zborovým spevom. Zúčastnili sa na nej všetci vtedajší študenti.

(Recitácia):

Keď išiel študent do školy,
pri jednej sadol vrbe
a navlas sa ver podobal nešťastiu
veľkej hrbe.

I povedá si: „Dutý som jak vrba táto celá,
nemôžem preto do školy, neviem ja toho
veľa“.

I vzal si knižky do ruky,
zaskočil do kriakov

a na svoj podiv nemalý,
našiel tam veľa žiakov.

Sú tam všetci kamaráti,
gymnazisti, meštiankári,
o dievčatách plány kujú
a veselo manébrujú.

Otec synka z domu zase
chce si vložiť fušky v kase.

Do mesta si v dobrej vôli kráča
a tiež aj do školy na syna sa ide spýtať,
či vie dobre rátať, čítať.

„Váš syn je už dlho chorý,“
smutne vravia profesori.

„Do školy on chodí riedko,
stále mu mrú babka, dedko.“

Otec čuší, ale tuší,

že jeho syn v Koledáku múdrosti sa učí.

(Zborový spev na melódiu ľudovej
piesne „Nebanova by“):

Zaľeť vrabec, zaľeť, do kriakov za kopec,
povedz študentovi, že ho hľadá otec.“

(Recitácia):

Skočil otec bystrým skokom
do jelšiny za potokom.

Tuná synak premilený,

medzi krovím učený.

Vláči ocko synka, vláči,

po síhline, po bodliaci.

Ak ho lomí, tak ho lomí,

každú haluz na ňom zlomí.

Vytrhne sa, uteká, s víchrom o závody
beží ...

(Spev)

„Po nábreží koník beží, koník vraný,
skadiaľ že si šuhajček maľovaný.

Z kriakov som, z kriakov som,

študentského rodu dom, duša moja.“

(Recitácia):

Doma otec zas len bije,

mamka ho za sukne kryje:

“Dost už, starý, sotva žije.”

Čas letí, letí – priletujú staré vtáky,

zabúda sa jak to býva,

študent sedí, šatkou kýva:

“Dovidenia hotel kriaky”.

Zaspomínala si

Judita Sedláková – Hlavčová

VYHODNOTENIE SÚŤAŽE

V 1. čísle tohoročnej Ozveny
z Bobrovca bola vyhlásená súťaž.

V 2. čísle bol predĺžený termín od-
vzdania odpovede na úlohu: Vyme-
nujte, čo všetko sa v našej obci a
jej katastri vybudovalo za uply-
nulých 10 rokov.

Priam bojazlivo sa dostali do
redakcie tri odpovede, ktoré sme
vyhodnotili cenami Obecného
úradu Bobrovca:

- kolektív 6. A triedy (od 1.9. 7.A)
- Janka Gorčáková
- Katarína a Miloslav Machaj

Správnu odpoveď máme všetci
pred očami. Za roky 1992 – 2002
sa urobilo: Oplotenie cintorína a
jeho úprava. Postavila sa zvonica
a bol do nej zakúpený zvon. Založil
sa Spolok dôchodcov. Dali sa opäť
do prevádzky vežové hodiny.
Veľká rekonštrukcia chaty Pod
Náružím v Červenci. Oslávili sme
770. výročie prvej zmienky o obci,
120. výročie hasičského zboru a
100. výročie ochotníckeho divadla
a zapojili sme sa do Svetového
stretnutia Liptákov. Na finančnú
podporu školy začali benefičné
plesy. Urobilo sa niekoľko etáp
kanalizácie, chodníky v obci,
úpravy parkov, lavičky do parkov.
Rozšírilo sa rekonštruovalo sa
verejné osvetlenie. Nové autobu-
sové zastávky. Dokončila sa
prístavba kultúrneho domu. Vyriešil
sa problém s komunálnym odpa-
dom, oprava obecného úradu, o-
rientačné tabule. Vznikli malé ob-
chodné prevádzky ... atď.

Začali vychádzať obecné
noviny.

A opäť hodnotíme...

Keď sme si v októbri dali „prihlášky“ do školského i celoslovenských súťaží Matematickej olympiády, Pytagoriády, MAKS, Sezamka, Sezamu, Geografickej olympiády, Klokana, ani sme si hádam neuvedomili, že pri svedomití a usilovnej práci mimo vyučovania, čas tak rýchlo ubehne. Po domácej príprave úspešní riešitelia školského kola postúpili do okresného kola. Okresná komisia vybrala tých najzdatnejších v matematike a pozvala do okresného kola. Dnes už poznáme výsledky.

Matematická olympiáda

5. ročník

Jakub Klejka

Stanislava Kustrová

Matúš Šarmír - všetci síce neúspešní riešitelia, bez umiestnenia, ale reprezentovali školu, vyučujúca uč. Kasanická

6. ročník

Katarína Fendeková 5. miesto, 13 bodov z 18, úspešná riešiteľka, uč. Čaniová

Martin Jašík 9. miesto, 9 bodov z 18, úspešný riešiteľ, uč. Peštová

Jakub Šarmír 9. miesto, 9 bodov z 18, úspešný riešiteľ, uč. Peštová

7. ročník

Marek Fašiang 7. miesto, 10 bodov z 18, úspešný riešiteľ, uč. Čaniová

Zuzana Gregorová 8. miesto, 9 bodov z 18, úspešná riešiteľka, uč. Čaniová

Katarína Triznová 8. miesto, 9 bodov z 18, úspešná riešiteľka, uč. Čaniová

8. ročník

Tomáš Matula 3. miesto, 14 bodov z 18, úspešný riešiteľ, uč. Peštová

Miroslava Staroňová, len jediný bod chýbal k umiestneniu na úspešného riešiteľa, 8 bodov z 18, uč. Peštová

Anna Perečková

Matej Repa - obaja neúspešní, ale reprezentovali školu, uč. Peštová

9. ročník

Antónia Lisá 1.-3. miesto, úspešná riešiteľka, uč. Kasanická

Martina Lehotská 5.-10. miesto, úspešná riešiteľka, uč. Peštová

Martin Medvec neúspešný, ale reprezentoval školu, uč. Peštová

Do krajského kola postupujú deviatci.

Výsledok za našu školu i okres:

Antónia Lisá 5. miesto, úspešná riešiteľka, uč. Kasanická

Pytagoriáda

5. ročník

Matúš Šarmír 8 bodov

Stanislava Kustrová 7 bodov

Marko Rachel 3 body, - neboli úspešní riešitelia

6. ročník

Juraj Belány 3 body, nebol úspešný riešiteľ

7. ročník

Jozef Fendek 8 bodov, nebol úspešný riešiteľ

8. ročník

Tomáš Matula 17 bodov, úspešný riešiteľ, možný postup na krajské kolo 6. júna, uč. Peštová

Maks:

6. ročník

Martin Jašík po 4. sérii úloh 2. polroka je v rámci Slovenska na 1347.-1401. mieste, v rámci kraja na 127.-131. mieste

Sezamko:

6. ročník

Martin Jašík po 2. sérii 46. miesto z 86 v rámci Slovenska

Sezam:

8. ročník

Tomáš Matula po 2. letnej sérii 3. miesto z 59 v rámci Slovenska

Geografická olympiáda:

5. ročník

Pavol Belány 5. miesto, 76 bodov zo 100, úspešný riešiteľ, uč. Mierušová

6. ročník

Juraj Belány 6. miesto, 80 bodov zo 100, úspešný riešiteľ

Luboš Brziak, neúspešný riešiteľ, uč. Peštová

7. ročník

Ivan Sekan 9. miesto 80 bodov zo 100, úspešný riešiteľ

Michaela Danková, neúspešná riešiteľka, uč. Kmeť

8. ročník

Tomáš Matula 7. miesto 78,5 bodov zo 100, úspešný riešiteľ

Martin Repa neúspešný riešiteľ, uč. Mierušová

9. ročník

Pavel Krajčí 2. miesto, 93 bodov zo 100, úspešný riešiteľ

Eva Volajová, neúspešná riešiteľka, uč. Mierušová

Za našu školu i okres postúpili do krajského kola s výsledkami:

Tomáš Matula 15. miesto, úspešný riešiteľ

Pavel Krajčí 12. miesto, neúspešný riešiteľ, uč. Mierušová

Uč. M - Z Mgr. Viera Peštová

Jedna z triednických hodín v VIII. B

Triednická hodina 7.mája 2003

„Mili moji ôsmaci, vážený náš host! Dovoľte mi, aby som medzi nami na triednickej, trochu slávnostnej hodine privítala pána plk.v.v. Nikolaja Tegzu.

Pán plukovník ako príslušník 1. čs. armádneho zboru bol priamym účastníkom oslobodzovacích bojov v rokoch 1944-45 byvalého Československa, teda i nášho okresného mesta a okolitých obcí, ktoré tak 4. apríla slávili sviatok.

Aj po rokoch fascinuje premenlivosť našej oslobodenej krajiny. Znova a znova nás uchvacuje jej krása. Vy ste si, vážený pán plukovník, vtedy v ťažkých bojoch vraveli: nedám si ťa! V tých slovách je všetko: túžba, pýcha, pokora i veľkosť citu. Rokmi sa prehĺbuje láska. Vašou zásluhou, pán plukovník, môžeme zajtra sláviť Vami vydobytú slobodu, sláviť sviatok víťazstva nad fašizmom, sláviť ho tichým príchodom k pomníkom padlým.

Vám, tu medzi nami, chceme za prinesenú slobodu vrelo poďakovať. Do ďalších rokov zaželať Vám stále pevné zdravie a ďalšie úspechy. A teraz nám rozpovedzte, ako to bolo ...

.... takto začala pani učiteľka triedna. Potom sa posadila medzi nás a načúvali sme. Pán plukovník sa rozrozprával, kde sa formovala jednotka 1. čs. samostatného práporu pod vedením pplk. Ľudvika Svobodu, aké ťažké bolo prejsť cez Duklianský priesmyk na pomoc Slovenskému národnému povstaniu. Dozvedeli sme sa, kde boli zákopové línie nemeckých fašistov, že obce Bobrovec a Jalovec boli delostreleckou paľbou zasiahnuté najviac. Ťažký boj sa viedol o kótu Nicová, na ktorom je dnes pamätník padlých. Dobre nám padlo vypočuť si z úst priameho účastníka to, čo by nám rozprávali už len starí otcovia a učebnice dejepisu. Aby rozprávanie pán plukovník spestril, priniesol na ukážku rôzne druhy zbraní, výstroj vojakov, ale aj rôzne čiapky jednotlivých armád. Chlapcov z Jalovca oslovil, že až bude čas, stretnú sa s jeho minohľadáčkou v chotári a odhalia staré míny a náboje z čias vojny. Pozvanie medzi nás pán plukovník revanšoval do múzea Revolučných zbraní pri SVOŠ v Liptovskom Mikuláši, čo sme návštevu radi prisľúbili.

Kyticou červených karafiátov Veronika Jašíková v mene triedy poďakovala za prinesenú slobodu, zaželať vďaka úspechov a pevnosť zdravia.

žiaci VIII. B triedy